

cirkus

Drømmen om

Af Simon Jeppesen
// rejseliv@berlingske.dk

Mange af os har drømt om cirkus. Kredsen af vogne, der rummer en lille verden af cirkusfolk uden for tid og rum, som ankommer og forsvinder igen. Vi har drømt om at stå i manegen belyst, beundret, tiljublet. Cirkus er eventyr - men det er også behård træning.

Vi ankommer til Cirkusfabrikken søndag eftermiddag, min kæreste, min datter Bagga på seks år, og jeg selv. Den næste uge skal vi prøve cirkusdrømmen af under kontrollerede omstændigheder i Cirkusfabrikken.

Bag konceptet står Einar Trie og Vibeke Hørdum, som i 1987 grundlagde Cirkus Charlie og turnerede med det i 20 år. Einar var cirkusdirektør, klovn og tryllekunstner. Vibeke lavede akrobatik og optrådte som oversavet dame. I 2007 slog de to pløkkene i jorden permanent og oprettede Cirkusfabrikken i den lille by Lindum tæt ved Limfjorden.

Nu kommer børn og voksne til dem i stedet. Skoler og institutioner kommer på besøg til et cirkusforløb og om vinteren træner 50-70 lokale børn i Salling Cirkus Kids, som i 2009 rejste rundt med DR's Cirkus Summarum. Og hver sommer siden 2009 har her været familielejre som denne: Fem dages cirkusferie, der munder ud i en cirkusforestilling.

Vi går over i træningssalen. Rundt om os prøver børn ethjulede cykler, bolde, trapezer. Mens bekymrede forældre holder øje.

Bagga får øje på en lillebitte klovncykel, bagefter tager hun en tur på den ethjulede. Så ser hun den store røde bold i glasfiber med en diameter på 1 meter.

Igen og igen klatrer hun op på den, kan efter en time holde balancen stående oven på bolden og begynder at eksperimentere med

at bevæge sig frem og tilbage. Steffen Lundsgaard, vores lærer og indpisker den næste uge, kommer forbi, beder Bagga bevæge sig frem, tilbage, dreje rundt oven på kuglen. Han nikker, mumler for sig selv:

»Hun skal have et sjippetov derop.«

Jeg tænker uroligt, at han har storhedsvanvid på min datters vegne.

Dagene på cirkusferien er enkle. Vi spiser morgenmad, øver fællesakrobatik, spiser frokost, øver os på vore numre, spiser middag. Formiddagens fælles akrobatik skal munde ud i en række numre, hvor vi alle er med. Lære os, at vi alle er uundværlige – og at vi, selv om vi falder, stadig kan sige »Håbaahhh« og smile mod publikum.

Min datter kaster sig eventyrlystent ud i kolbotter og akrobatik. Hun kravler rundt på mig og andre voksne som en lille abe, hendes grin afløses af udtryk af intens koncentration. Hun har fundet sammen med Mads på syv. Deres fælles fascination af de store, røde bolde har bragt dem sammen, og en af vores undervisere, den russiske artist Tania Kutnevskaja, satte dem mandag i gang med at øve et fælles nummer på kuglerne.

Tania opfordrer dem hele tiden til at tage nye ting med op på bolden, hullahopringe, sjippetov, og tørklæder til at jonglere med. Når min datter falder og straks efter klatrer op igen, siger Mads anerkendende:

»Hun er hård.«

Når jeg lægger Bagga i seng om aftenen, kan jeg se på hendes blå mærker, hvor hårde bolden og trægulvet egentlig er. Det betyder tilsyneladende ikke noget for hende – hun sover på to minutter, og når hun står op om morgenen, kaster hun sig efter morgenmadden igen over træningen med målrettet iver.

I et hjørne af træningssalen, klamrende sig til et klaver, ser jeg den samme målrettedhed. Vagn Kragelund, 63-årig gartner på efterløn, er her med sin kone Birthe Krage-

Birthe er bekymret, men Vagn fortæller om små fremskridt, om, at det er dejligt at mærke, at man kan holde balancen. Han håber på at komme op på ti omgange i træningssalen, inden han fredag skal optræde i manegen.

lund og fire af hendes børnebørn. Han havde egentlig tænkt sig bare at hygge og støtte op om børnene, men blev lokket op på den ethjulede cykel, der gang på gang sender ham i trægulvet med et drøn, hvorefter han stadig bestiger den igen.

Birthe er bekymret, men Vagn fortæller om små fremskridt, om, at det er dejligt at mærke, at man kan holde balancen. Han håber på at komme op på ti omgange i træningssalen, inden han fredag skal optræde i manegen.

Selv fandt jeg på førstedagen tre jongleringshatte. Steffen er en dygtig hattejonglør og han giver mig nogle få grundlæggende tricks, jeg kan træne.

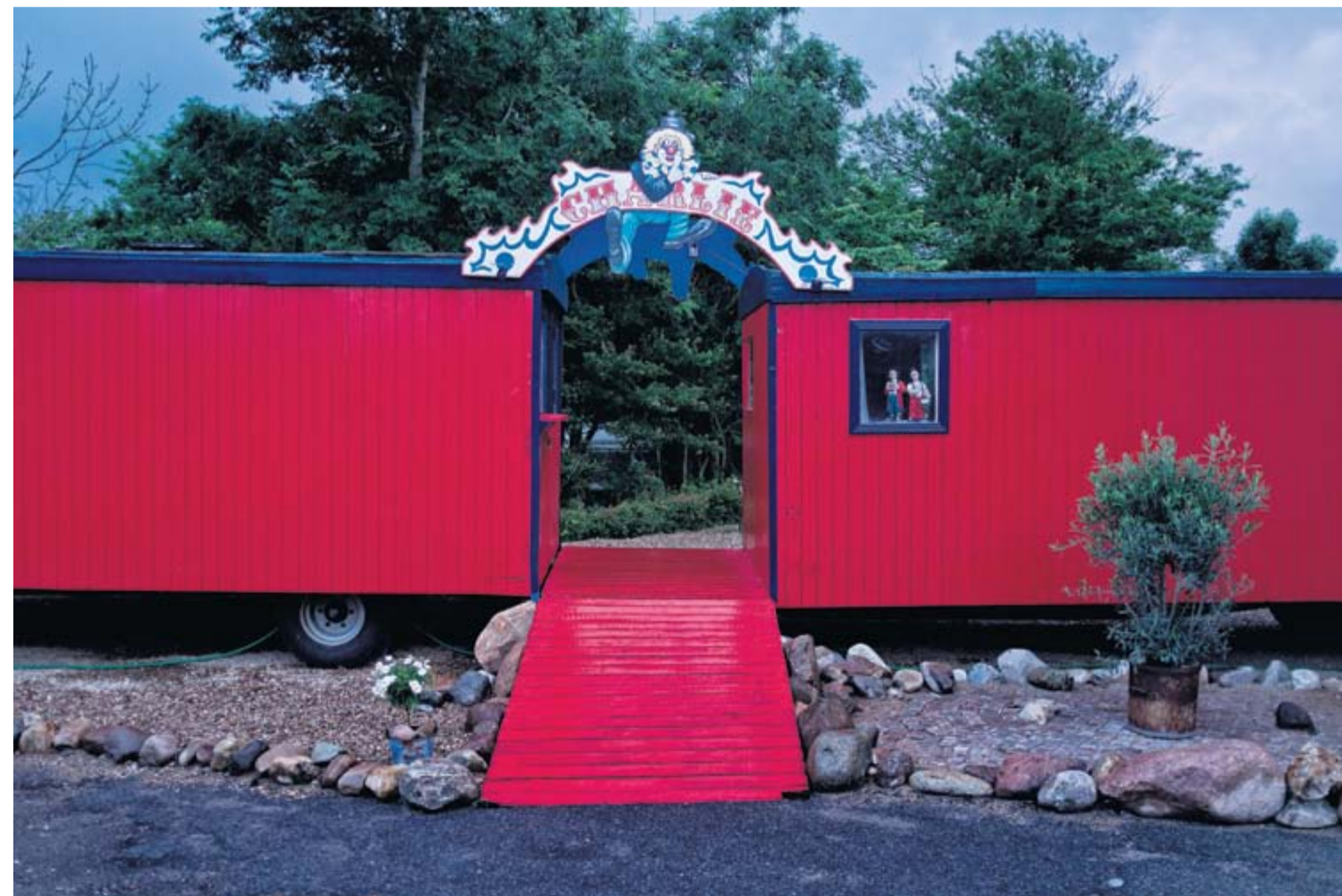
Udenfor regner det de fleste af dagene. Vi bemærker det ikke, før vi voksne efter en lang dag sætter os ud med en øl og opdager, at alt er vådt.

Vi snakker om vores børns og vores egne fremskridt, vi klager over ømme kroppe, roser den gode mad. Vi læser ikke aviser, hører ikke radio, ser ikke tv. Vi lever i en parallelverden med ét fælles mål: Forestillingen fredag.

Dagen for den store forestillingsdag vælger vi kostumer i Cirkus Charlies enorme kostumesamling. Vagn finder en gammel styrthjelm og en karrygul skjorte, der giver ham en aura af værdighed fra en anden tid. Bagga og Mads vælger farvestrålende glimmerkostumer.

Fredag, premieredagen, oprinder. Vi går over i cirkusteltet, prøver vores numre i manegen – for første gang ude af træningssalen. Alt går galt – præcis som det skal. De skarpe projektørlys gør det svært for mig at gribe mine hatte.

Bagefter bliver vi sminket, vores naturlige hud ser så bleg ud i projektørlys, at øjnene tegnes op og vi får ekstra rødt til læber og kinder.

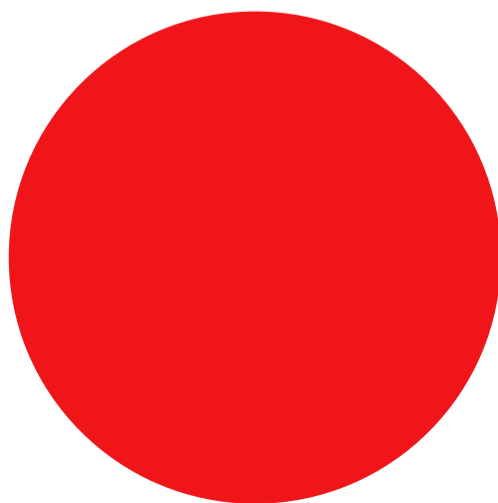
Øverst: Sminke er for piger et middel til at fremhæve ting i udseende som allerede er. Hos fædre og drenge får sminken nye sider frem. Ovenfor: Artiklens forfatter har aldrig før jongleret med hatte. Han brugte fire dage på at lære nogle få grundlæggende tricks og ca. 90 sekunder på senere at vise dem i manegen.

Øverst: Der er en vigtig lektion i fællesakrobatikken: Vi afhænger af hinanden. Hvis én vælter, falder hele værket. Det forpligter. Ovenfor: Hun kunne sjipte, da hun kom. Hun lærte hurtigt at gå på bolden. Hvad det koster at kombinere de to, kan aflæses af de blå mærker på benene.

Publikum, en loyal skare af familie og venner, der er garant for klappegaranti, kommer ind i teltet, og vi trækker os »backstage«, publikum må ikke se os i kostumer inden forestilling, det bryder magien.

Musikken begynder, vi løber ind, hilser mod det skarpe lys, som vi har lært. Numrene afløser hinanden i hurtig rækkefølge, selv taber jeg kun en hat én gang, Bagga og Mads laver deres store røde bold-nummer uden kiks.

Da forestillingen er forbi – alt for hurtigt, føles det – ønsker vi hinanden til lykke på kryds og tværs, jublende høje af optræderus. Vi har trænet hårdt hele ugen, men det blev det eventyr, vi kom for.

REJSEINFO

Cirkusferie: Cirkusfamilielejren foregår i ugerne 27, 28 og 29 med ankomst søndag. Der er træning alle dage – undtagen onsdag, som er »fridag« – og forestilling fredag. Der deltager 40-50 mennesker på hvert hold. Underviserne er Einar Trie i samarbejde med jongløren Steffen Lundsgaard og en række andre artister med cirkuserfaring. Man bestemmer selv, om man vil træne i en disciplin og deltage i forestillingen (men opholdet bliver meget sjovere, hvis man er med).

Transport: Cirkusfabrikken ligger i Lindum nord for Skive. Nærmeste togstation er Skive.

Ophold: Et ophold fra mandag til lørdag inklusiv mad og overnatning i cirkusvogne koster for voksne 2.500 kr. og børn mellem 3-16 år 1.500 kr.

Info: cirkusferie.dk